

Różne aspekty in vitro

Światowa Organizacja Zdrowia uznaje niepłodność za chorobę społeczną. W Polsce ten problem dotyczy ponad miliona par i liczba ich ciągle rośnie.

Zapłodnienie in vitro (dosłownie w szkle) czyli zapłodnienie pozaustrojowe jest jedną z metod leczenia niepłodności przez doprowadzenie do zapłodnienia komórki jajowej w warunkach laboratoryjnych, poza ciałem kobiety.

Metoda ta, mimo stosowania jej od ćwierćwiecza, budzi wiele kontrowersji. Z medycznego punktu widzenia, metoda rozwinęła się stosunkowo szybko i obecnie daje wiele możliwości jej wykorzystania. Wspomnieć należy, że dzięki tej metodzie, urodziło się około miliona osób na świecie. Niestety różnorodne możliwości, związane z zapłodnieniem pozaustrojowym, otwierają szerokie pole do wszelkiego rodzaju nadużyć. Powiększają je luki w systemie prawnym, nieprzystosowanym jeszcze do nowych okoliczności.

Zdecydowanym przeciwnikiem metody in vitro jest Kościół katolicki, uznając, że w tym przypadku życie i śmierć są w rękach człowieka. Potępia on niszczenie niewykorzystanych zarodków i przeznaczanie ich do badań, co redukuje życie ludzkie do roli materiału biologicznego. Kościół wprowadza pojęcia: ludzkiej godności embrionu i godności poczęcia człowieka, których chce bronić; stoi też na stanowisku, że dziecko jest darem, a nie zaspokajaniem pragnień rodziców. Zatem dar życia powinien być przekazywany wyłącznie w małżeństwie. Kościół nie sprzeciwia się leczeniu niepłodności, zaleca naturalne metody i zachęca do adopcji.

Zwolennicy in vitro twierdzą, że ten sposób prokreacji powinien być prywatną sprawą rodziców. Nie uznają też, nakreślonych przez Kościół, granic- co jest naturalne lub nie jest.

W większości stosowanych metod in vitro do samego poczęcia, czyli do połączenia komórki jajowej z plemnikiem dochodzi w sposób „naturalny”, zarówno w jajowodzie jak i w probówce.

Duże zastrzeżenia, nawet zwolenników metody, budzą możliwości różnych manipulacji genetycznych, klonowania i hodowania istot na zamówienie. Niejasne są granice etyczne tych działań. Niestety Polska nie posiada prawnych standardów związanych z nowoczesnymi zabiegami biomedycznymi. Nie ratyfikowano Konwencji Bioetycznej Rady Europy, która określa podstawowe zasady: zakaz dyskryminacji ze względu na dziedzictwo genetyczne, zakaz manipulacji genetycznych, zakaz klonowania, nakaz poszanowania integralności i godności każdej osoby i jej interesu ponad interes społeczeństwa i nauki.

Ratyfikowanie Konwencji można potraktować jako wstęp do prac nad własnymi rozwiązaniami.

Nasze opinie-Loża „Braterstwo pod Wawelem” i Loża „Orzeł Biały”

Powyższe, przedyskutowane przez SS:. i BB:. dane i argumenty przyniosły następujące opinie:

- należy prowadzić dalsze badania naukowe, by zwiększyć skuteczność prokreacji in vitro,
- wskazane byłoby również dołączyć do metody przygotowanie psychologiczne rodziców,
- objąć stosowanie zabiegów in vitro finansową opieką NFZ, by dać wielu małżeństwom jedyną możliwość posiadania dziecka,

- stworzyć prawo regulujące kwestie etyczne wokół narodzin in vitro, szczególnie dokładnie określić postępowanie związane z niewykorzystanymi embrionami, z pełnym poszanowaniem opinii rodziców w tej sprawie.
- precyzyjnie określić zasady wykorzystywania embrionów w badaniach naukowych,
- nie stosować żadnych praktyk manipulacji genetycznych czy eugenicznych,
- docenić prokreację in vitro jako skuteczny sposób zachowania ciągłości pokoleń w starzejącej się Europie.